

Titel: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-gg-txr-root.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Tekstredegørelse

1. Manuskriptbeskrivelse 167
2. Datering og kronologi 169
3. Indhold 169

1. Manuskriptbeskrivelse

Journalen GG omtales i *B-fort.* som »[Løse Blade:] Af en gammel Journal, kaldet G.G.«^{*} Oplysningen »Af en gammel Journal, kaldet GG«, der ikke ses i ms., er formentlig SKs egen,^{*} mens karakteristikken af ms. i skarpe parenteser skyldes udgiveren H.P. Barfod. Sammenholdes de to bemærkninger, får man det klare indtryk, at journalen ikke forelå i sin oprindelige form, da Barfod udarbejdede sin fortegnelse over SKs efterladte papirer (*B-fort.*). I de tilfælde, hvor manuskriptblade, som forelå for Barfod, i dag er gået tabt, findes ordlyden indirekte overleveret i hans udgave *Af Søren Kierkegaards Efterladte Papirer (EP)*.^{*} Af journalen findes i alt fire blade bevaret i Kierkegaard Arkivet (KA) på Det Kongelige Bibliotek.

- GG 1 Det bevarede manuskript består af 4 løse blade i 4°.^{*}
Bladene er på hver anden side (højresiderne) med blyant pagineret 1, 7 og 9. Pagineringen på s. [5] mangler, da de øverste to tredjedele af bladet er afrevet. S. [3]-[4] mangler.
Papir: postvelin; vandmærke: J Wha[tman] 18[...]. Mål: 122 x 197 mm.^{*}
Teksten er skrevet hen over hele siden. S. 1, [3], [5], [7] og [10] er ubeskrevet.
Håndskriften er omhyggelig og let læselig. Bladene har spor efter sammenfoldning.
Få korrektioner.
(*B-fort.* 432; KA, C pk. 3 læg 1; *Pap.* II C 3-8)

1

2. Datering

Af de overleverede seks optegnelser er de fem dateret.

Den første optegnelse, GG:1, er dateret »d. 6 Aug: 38« (se illustration 4

Kopier = Lyngby.
all.

Den Forfættede mælt om det N. og det Gl. T.

Spørke Hierax all. Hieraxen færdig i lang tid uventet sig sig selv, og
at offentlig han gullige Brev, udfandt som uventet i sin Hænder,
at Forfættelsen mælt om det N. og det Gl. T. var som, at der i
sinde ikke lortet Hænder — en færdig Brevfalden og der
en mulig for Tale, som færdig: at færdig Brev til
Lyngbyen som en Kopier for det.

2. 6 Aug: 38.

II 63

4. Journalen GG, s. 2 (GG:1). Første beskrevne side i GG

) og den sidste, GG:6, »d. 3 April 39«. Da begyndelsen af journalen er bevaret, er den med sikkerhed påbegyndt i aug. 1838, men hvornår den blev afsluttet, vides ikke, da journalen angiveligt har rummet flere sider end dem, der forelå for Barfod.

3. Indhold

Alle seks optegnelser i journalen GG omhandler emner af teologisk art.

Journalen indledes med en optegnelse, der under den kritiske overskrift »Copist-Exegese« beskæftiger sig med forskellen på Det Nye og Det Gamle Testamente ifølge den kristne asket Hierax. I GG:3 behandler SK mirakelbegrebet og skiftende tiders syn på dette. GG:2, GG:4 og GG:5 indeholder SKs eksegetiske overvejelser til udvalgte tekststeder i Matt kap. 11 og 12. I GG:2 behandler SK Matt 11,19: καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς ('Dog, visdommen er retfærdiggjort ved sine børn'), i GG:4 Matt 11,11, hvor Jesus med ordet μικρότερος ('den mindste', egl. 'den mindre') påpeger, at selv den mindste i Himmerige er større end Johannes Døbereren. Den næstsidste optegnelse, GG:5, knytter sig til Matt 12,24-29.43-45; SK konkluderer, at uddrivelsen af onde ånder ikke kan ske ved hjælp af Djævelen. Journalens sidste optegnelse, GG:6, vedrører Romerbrevet kap. 4. SK påpeger, at Paulus som et eksempel på Abrahams tro ikke anfører ofringen af Isak, men i stedet omtaler Saras ufrugtbarhed (Rom 4,19), »thi der var netop Alt overladt til Gud«.

Journalen GG har, som anført, været i brug i 1838-39, og i samme periode benyttede SK også journalen KK. I begge journaler beskæftiger SK sig med eksegetiske emner, men hvor han i KK:7 indgående behandler Romerbrevet kap. 9-16, henvender han i GG opmærksomheden på tekststeder fortrinsvis i Matthæusevangeliet. Det er nærliggende at forestille sig, at Matthæus-eksegesen er inspireret af SKs deltagelse i H.N. Clausens offentlige forelæsninger over nytestamentlig hermeneutik eller i hans private forelæsninger over fortolkningen af de tre første evangelier, der fandt sted i vintersemestret 1838-39.*